

det med det andet Thing ogsaa paa dette Omraade, dersom overhovedet Noget kan opnaas. Men jeg tror, at det er en rimelig Forudsætning, at man kender dette Things Stilling. Det Samme er Tilfældet overfor den ærede Indenrigsminister. Jeg er meget beredt til at forhandle med den ærede Indenrigsminister om denne Sag, saa vel som om andre for eventuelt at opnaa en Forstaaelse, men Sagen har jo under Forhandlingen hidtil været den, at den ærede Indenrigsminister ikke har stillet sig paa et ret meget imødekommende Standpunkt; thi hvad har den ærede Indenrigsminister gjort? Han har sagt: "Jeg forlanger § 7, og jeg forlanger § 6 i Hærvet Skikkelse". Han kunde jo nok lade sig nøie med Regeringsforslaget; men man kan dog ikke sige, at det at gaa ind paa Mindretallets Forslag til § 6 skulde kunne kaldes en Indrømmelse. Dernæst vilde han være med til at tage mod Indførelsesforbudet. Jeg tror ikke, at noget af disse Standpunkter fra Ministerens Side kan betegnes som imødekommende imod det Standpunkt, som jeg foresætter, og skal der blive Tale om Forstaaelse, maa vi se, hvad der i den Henseende bydes os fra den ærede Ministers Side. Jeg skal være meget parat til at forhandle med den ærede Minister derom, men naar den ærede Minister siger om Udførselsforbudet, at det kan han tage imod, men han sætter ingen Pris derpaa, han kan vedtage det, men han vil ikke tage det som à conto Betaling for noget, ikke give Nogetjommelst derfor, saa vil jeg tilraade ærede Medlemmer: Stem endelig ikke for Udførselsforbudet, thi i og for sig er dette Forbud temmelig absurd, og vil være uden Virkning, men det er af den Slags Ting, som man kunde gaa ind paa, dersom man fik noget derfor, dersom man paa Basis deraf kunde faae en Lov ført igennem. Altsaa under den Belysning, som det har faaet nu, vil jeg fraraade at stemme derfor.

Jeg vil til Slutning gjøre nogle Bemærkninger lige overfor den ærede Minister. Den ærede Ministers Argumenter forekomme mig sproglig talt heller ikke at være synderlig overvældende, jeg synes, at den ærede Minister er bleven lidt smittet af den agitatoriske Tendens, der er kommen over hele denne Bevægelse, og derfor være flere af hans Slutninger ikke holdbare. Jeg skal ikke komme dybere ind herpaa, men naar den ærede Minister sagde, at Englænderne mere og mere begynde at forlange Attester for det danske Smørs Egthed, saa tror jeg, at det ærede Medlem fra Vestervig (N. Andersen) allerede har gjort opmærksom paa, at de ikke begynde at gjøre det, men at de have

gjort det paa en Gang, fordi Loven fordrer det saaledes, saa den Virkning betyder ikke noget. Den ærede Minister sagde endvidere, at Arbejderne rundt omkring i Europa og Amerika forlange Kontrol ved Levnetsmidler. For at dette skulde betyde noget, maatte den ærede Minister sige, hvad denne Kontrol gif ud paa, og dernæst hvilke Arbejdere det er, der have reist Spørgsmaalet. En saadan blot henkastet Ytring, at Arbejderne forlanger Kontrol, er ikke videre oplysende; man forlanger Sikkerhed mod Forsalfkning, men det er ikke alene Arbejderne, men alle Samfundsklasser. Endvidere sagde den ærede Minister, at der havde ikke viist sig uheldige Virkninger i Tyskland med Hensyn til Kunstsmørfabrikationen, der havde ikke meldt sig nogen Ruin i saa Henseende. Den ærede Minister maa erindre, at den Erfaring, der indhentes fra 1ste Oktober til 1ste Marts, kan ikke være meget oplysende, det vil først være et Spørgsmaal, naar nogen Tid er gaaet, hvilken Virkning denne Lov i det Hele taget har haft, det Gæste, jeg veed derom, er, at en af de største Fabriker er, efter at Loven udkom, flyttet fra sin Plads til Frilagerterritoriet i Hamborg og har kastet sig paa Udførselen af Kunstsmør i Stedet for paa det indenlandske Forbrug. Det er den eneste Virkning, jeg har lært at kende.

Jeg kommer nu til et Spørgsmaal, der er meget vigtigere, det er Forstaaelsen af Lovforslagets § 7. Jeg raader ikke til at stemme for denne Paragraf, tværtimod, jeg stemmer selv mod den, og beder det høie Thing, om ikke at vedtage den; men Alle maa dog være interesserede i, at der ingen Tvivl er om dens Mening, om Forstaaelsen af det, som man stemmer om, og det er bitterligt nu, at det er i høi Grad i Vilbredo, hvorledes Paragrafen er at forstaa. Den Fortolkning, der er lagt ind deri af det ærede Medlem fra Skive (Dalsgaard) og det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau), er ikke den oprindelige Mening med Paragrafen. Den Kommission, som har stabt den, maa vel snarest være den, som kan sige, hvad Meningen er med den, og Kommissionens Mening om Farveparagrafen er, at det er et Forbud mod Farvning, det ville de Herrer se, naar de gennemlæse Kommissionens Betænkning, hvor der er Tale om Forbud mod Farvning af Kunstsmør. Det gaar igjen et Par Steder, at det utvivlsomt kun har været Meningen, at man derved vilde forhindre Kunstsmør fra at bruge kunstig Farve. Vi se imidlertid, at nu er der kommen en anden Fortolkning op. Det hedder nu: Nei, det er ikke nok, det maa ikke alene ikke bruge kunstig Farve, men det